

ในกรณีที่เพื่อนบ้านฟังแบบนี้แล้วไม่รู้ตัว คนเกี่ยวโตก็จะเอาไปหัวเราะเยาะว่าเป็น “พวกไม่รู้เรื่อง” ให้หายโมโหซึ่งก็ไม่ได้ทำให้เกิดความเสียหายจริง ๆ ขึ้นแต่อย่างใด เป็นวิธีที่สุดยอดมากเลยว่าเป็นหะ

ส่วนในกรณีที่ฟังแล้วรู้ตัว ก็จะยอมหนักขึ้นมาได้ว่า “อ้อมาเตือนให้รู้ว่าไม่ได้ ‘ดูแล’ เลยนี่เอง”

อาจพูดได้ว่า สิ่งที่เป็นสำหรับวิธีพูดแบบนี้คือสิ่งที่เราเรียกกันว่าปัญญา คนบางคนมีสิ่งนี้ติดตัวมาตั้งแต่เกิด แต่ทักษะทางภาษานั้นส่วนใหญ่แล้วจะขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมกับการเรียนรู้มากกว่าพรสวรรค์เลยกำเริบค่ะ

อย่างไรก็ตาม น่าเสียดายที่เราไม่มีตำราที่ช่วยสอนเรื่องแบบนี้ให้ ในกรณีที่เข้าใจดีเจอกับผู้รู้ก็ยังมีโอกาสได้เรียนรู้ แต่ถ้าเข้าใจไม่แจ่ม ต่อให้เกิดมาพร้อมกับพรสวรรค์ก็คงยากที่จะเอาไปใช้งานจริงได้ เปรียบแล้วก็เหมือนกับคนกะโหลกใหญ่แต่ไม่มีน้ำใส่สั๊กหยดนั่นเอง

ถ้าอย่างนั้นก็มีแหล่งน้ำให้อามาใส่อยู่ที่ไหนบ้าง คำตอบคือเป็นไปได้ว่ามีอยู่ที่เกี่ยวโตค่ะ ส่วนโตเกี่ยวนั้นดูแล้วไม่น่าจะมี หรืออย่างน้อยรอบ ๆ ตัวนั้นก็หาไม่เจอเลย

หนังสือเล่มนี้เป็นความพยายามที่อยากจะบอกเล่าเกี่ยวกับความเป็นเลิศของวิธีสื่อสารแบบเกี่ยวโตที่ไม่ค่อยมีใคร

